

да събере 5,000 души, но ако му дадат сръдства за това. Интригитѣ обаче на нѣкои българи, както и опасенията на Братияну поради силното влияние на Раковски върху емигрантитѣ, създадо атмосфера на недоволство и страхъ отъ страна на ромънското правителство. Полицията почнала да го следи, и, за да се отърве отъ преследвания, Раковски заедно съ Хитовъ отиватъ въ Браила, но и тамъ не намѣрили спокойствие, затова избѣгватъ въ Галацъ, отъ гдето по съвета на руския консулъ минаватъ въ Русия. Раковски страдалъ отъ гръдна болестъ и следъ като прекаралъ 20 дни на легло, заминава съ Хитовъ за Киприяновския манастиръ, близо до Кишеневъ.

Братияну обаче влѣзълъ въ връзка съ Ив. Касабовъ и образували отъ българи и ромъни съюзъ, нареченъ „Свещена коалиция“. Задачата на последната била да подготви народитѣ на Балканския полуостровъ за общо възстание и да извоюва „автономия и независими права на България“. Образувани били два комитета — български и ромънски.

Раковски и Хитовъ не удобрили дѣлото на коалицията, тъй като намирали, че тя работи въ полза на Ромъния. Въ това време на ромънския престолъ се възкачилъ княвъ Каролъ, а съ това надеждитѣ на Раковски отново се съживяватъ. Ето защо тѣ се връщатъ въ Ромъния и прекарватъ зимата въ мушията на Н. Балкански. Скоро коалицията се прекратила и Братияну поискалъ да се разтури комитетътъ. Неискреността на ромънитѣ подсетила членоветѣ му да сжществуваатъ като таенъ централенъ комитетъ и да прегърнатъ идеята за съюзъ съ Турция, по образецъ на Австро-унгарския дуализъмъ. Обаче Русия чрезъ дейцитѣ по черковния въпросъ разрушила тия надежди. Въ Букурещъ Раковски изработилъ „привременъ законъ за народнитѣ горски чети“, чрезъ който се създавало „Върховно началство“ за хайдушкитѣ движения. Всички воеводи се задължавали да се подчинятъ на главния воевода. Председателството заелъ Раковски, като П. Хитовъ и Филипъ Тотю, се поставили подъ негова заповѣдь. По тоя начинъ въ Букурещъ се появили два комитета, единиятъ на Касабова и другиятъ на Раковски. Върховното българско началство решило да се изпратятъ презъ пролѣтъта десетъ чети въ България, като за целта се събератъ пари и достави облѣкло. Мушията на Н. Балкански се обърнала на арсеналъ. Тукъ се събрали П. Хитовъ, Дѣдо Желю, Ст. Караджа, В. Левски, Х. Димитъръ и др. Раковски съставилъ планъ за действие, като пропо-